

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **P.K.**

oskarżonego z art. 207 § 1 i 1a k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 lutego 2025 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 10 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 43/24,

uchylający wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 24 marca 2022 r., sygn. akt VIII K 85/20,

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. oddalić skargę;

2.obciążyć oskarżonego kosztami postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

P.K. i **M.K.** zostali oskarżeni o to, że w okresie od dnia 3 listopada 2019 roku do 30 marca 2020 roku w W. przy ul. D(...), działając wspólnie i w porozumieniu znęcali się psychicznie i fizycznie, ze szczególnym okrucieństwem, nad małoletnią N.K. nieporadną ze względu na wiek - ur. [...] 2019 roku w ten sposób, że bili ją po całym ciele, w wyniku czego

pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka barkowego prawego z cechami przebudowy kostnej, obszaru zagęszczonej struktury kostnej w środkowej części trzonu obojczyka lewego - stan po przebyłym złamaniu obojczyka lewego, liniowym zagęszczeniu struktury kostnej w przynasadzie dalszej lewej kości promieniowej - możliwy stan po przebyłym złamaniu, złamanie przynasady dalszej kości udowej lewej, wielokrotnych złamań trzonu kości piszczelowej prawej, złamania kości strzałkowej prawej oraz oddzielenie przynasady dalszej tej kości, licznych otarć naskórka i stłuczeniach różnych okolic ciała oraz wielomiejscowego stłuczenia mózgu po powtarzanych, wielokrotnych urazach głowy z obecnością krwiaka przymózgowego, przy czym obrażenia te skutkowały powstaniem u pokrzywdzonej N.K. ciężkiej choroby długotrwałej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., a nadto wszczynali awantury o różnych porach dnia i nocy, podczas których wyzywali dziecko słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. o czyn z art. 207 § 1, 1a i § 2 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w z.w. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 2022 roku, sygn. akt VIII K 85/20, uznano M.M. za winną tego, że w okresie od dnia 3 listopada 2019 roku do 30 marca 2020 roku w W. przy ul. D.(...), znęcała się psychicznie i fizycznie, ze szczególnym okrucieństwem, nad małoletnią N.K. nieporadną ze względu na wiek - ur. [...] 2019 roku w ten sposób, że biła ją po całym ciele, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka barkowego prawego z cechami przebudowy kostnej, obszaru zagęszczonej struktury kostnej w środkowej części trzonu obojczyka lewego - stan po przebyłym złamaniu obojczyka lewego, liniowym zagęszczeniu struktury kostnej w przynasadzie dalszej lewej kości promieniowej - możliwy stan po przebyłym złamaniu, złamanie przynasady dalszej kości udowej lewej, wielokrotnych złamań trzonu kości piszczelowej prawej, złamania kości strzałkowej prawej oraz oddzielnie przynasady dalszej tej kości, licznych otarć naskórka i stłuczeniach różnych okolic ciała oraz wielomiejscowego stłuczenia mózgu po powtarzanych, wielokrotnych urazach głowy z obecnością krwiaka przymózgowego, przy czym obrażenia te skutkowały powstaniem u pokrzywdzonej N.K. ciężkiej choroby długotrwałej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., a nadto wszczynali awantury o różnych porach dnia i nocy, podczas których wyzywali dziecko słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. o czyn z art. 207 § 1, 1a i § 2 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wymierzono jej karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także podano wyrok do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie go na okres 3 miesięcy na tablicy ogłoszeń w budynku położonym w W. przy ulicy D.(...), zasądzone od oskarżonej na rzecz małoletniej N. oskarżycielki posiłkowej 30.000,00 złotych tytułem nawiazki, a także zastosowano środek karny w postaci zakaz zbliżania się oskarżonej do N.K. na okres 10 lat.

W punkcie 2 zaskarżonego wyroku Sąd I instancji uniewinnił oskarżonego P.K. od popełnienia zarzuconego mu czynu z art. z art. 207 § 1, 1a i § 2 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora, oskarżyciela posiłkowego oraz obrońcę oskarżonej Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 10 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 43/24, uchylił zaskarżony wyrok wobec M.M. i P.K. i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Skargę na orzeczenie Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. poprzez uchylenie orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania, pomimo braku konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego w całości oraz braku przesłanek wynikających z treści art. 439 § 1 k.p.k. i art. 454 k.p.k.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie, bowiem wbrew twierdzeniu jej autora, Sąd odwoławczy, wydając wyrok kasatoryjny, nie naruszył art. 437 § 2 k.p.k. (w zw. z art. 454 § 1 k.p.k.). Zgodnie z treścią pierwszego z tych przepisów uchylenie orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w przepisach art. 439 § 1 k.p.k. i art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. W konsekwencji ramy postępowania skargowego są nader wąsko określone, czego autor przedmiotowej skargi zdaje się nie dostrzegać. Jedynym zadaniem Sądu Najwyższego rozpoznającego skargę na wyrok kasatoryjny sądu odwoławczego jest zbadanie - stosownie do podanej przyczyny wydania takiego wyroku - czy zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k., czy sąd odwoławczy uchylił wyrok, mimo braku określonej w art. 454 § 1 k.p.k. przeszkody do wydania wyroku zmieniającego, względnie czy jest konieczne przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (art. 437 § 2 *in fine* k.p.k.). Jeżeli jako przyczynę wydania wyroku kasatoryjnego wskazano niedopuszczalność skazania oskarżonego przez sąd odwoławczy (przeszkoda określona w art. 454 k.p.k.), Sąd Najwyższy

bada, czy zarazem w sposób stanowczy stwierdzono, że zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia skazanie, albowiem w przeciwnym wypadku, przy wyrażeniu poglądu, iż np. po dokonaniu pogłębionej oceny dowodów, względnie uzupełnieniu materiału dowodowego, jedynie rysuje się możliwość skazania, wydanie wyroku kasatoryjnego nie jest dopuszczalne (zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., I KZP 10/18, OSNK 2018, nr 11, poz. 73; nie jest zrozumiałe przytoczenie przez obrońcę wymienionej uchwały jako mającej wspierać skargę, w sytuacji gdy Sąd Okręgowy nie wskazał na potrzebę uzupełnienia materiału dowodowego i wyraził pogląd dalej idący niż tylko o możliwości wydania wyroku skazującego w ponownym postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji). Natomiast w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na wyrok sądu odwoławczego, odwołujący się do uregulowania zawartego w art. 454 § 1 k.p.k., nie jest zadaniem Sądu Najwyższego dokonanie oceny, czy zebrany w sprawie materiał dowodowy jest kompletny, jak też czy sąd *ad quem* prawidłowo go ocenił, zasadnie uznał, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona czynu zabronionego i w konsekwencji uwzględnił wniesioną na niekorzyść oskarżonego apelację. Byłoby to bowiem równoznaczne z nadaniem skardze charakteru nieznanej ustawie „superapelacji” i przejęciem przez Sąd Najwyższy, który w istocie miałby ponownie oceniać zarzut apelacyjny, roli sądu odwoławczego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2019 r., II KS 11/18; z dnia 8 sierpnia 2019 r., II KS 12/19; z dnia 26 listopada 2021 r., V KS 29/21; z dnia 14 lipca 2022 r., III KS 44/22; z dnia 23 sierpnia 2022 r., IV KS 19/22 oraz z dnia 27 kwietnia 2023 r., IV KS 13/23).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że Sąd Apelacyjny właśnie z powodu konieczności respektowania ujętego w art. 454 § 1 k.p.k. zakazu skazania przez sąd odwoławczy oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji, wydał wyrok kasatoryjny. Doszedł do przekonania, że ocena dokonana przez Sąd Okręgowy, była powierzchowna i nie uwzględniała dodatkowych, istotnych z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego faktów. Zaznaczył Sąd drugiej instancji, że podziela zarzuty oskarżyciela publicznego, iż Sąd meriti błędnie uznał, że oskarżonemu nie można przypisać winy i sprawstwa zarzuconych mu przestępstw oraz należycie uzasadnił

swoje w tej kwestii stanowisko. Istotnie postępowanie w Sądzie meriti musi być ponownie przeprowadzone.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy skargę oddalił, a nadto obciążył oskarżonego kosztami postępowania skargowego.

[WB]

[t.n.]